

CHỈ SƠ TUỔI TRẺ

QUÊN MẤT

ĐẤT NƯỚC

“Lịch sử không phải để học thuộc mà Lịch sử
để khắc trong tim, để biết ơn và tự hào.”

Sưu tầm

Ngược dòng Thạch Hãn

Cuộc hành trình đến vùng đất lửa anh hùng

TRẦN HOÀNG MINH

TRONG CHÚNG TA CÓ ĐẤT NƯỚC
Cuộc hành trình đến vùng đất lửa anh hùng

“Đò lên Thạch Hãn ơi...chèo nhẹ
Đáy sông còn đó bạn tôi nằm
Có tuổi hai mươi thành sóng nước
Vỗ yên bờ bãi mãi ngàn năm.”

Tác giả. Lê Bá Dương

Mùa hè đợt lửa năm 1972, trong cuộc chiến đấu 81 ngày đêm oanh liệt đã dồn nhận hàng vạn chiến sỹ quân giải phóng vượt sông dưới mưa bom bão đạn vào giữ Thành cổ. Những chiến sĩ tuổi mươi tám, đôi mươi ngày ấy đã gác lại những ước mơ và hoài bão, xếp bút nghiên rời giảng đường đại học theo tiếng gọi thiêng liêng của Tổ quốc vào chiến đấu tại Thành cổ Quảng Trị, có người mãi mãi để lại tuổi thanh xuân nơi dòng Thạch Hãn, máu các anh đã in hình sóng nước.

THÀNH CỔ QUẢNG TRỊ

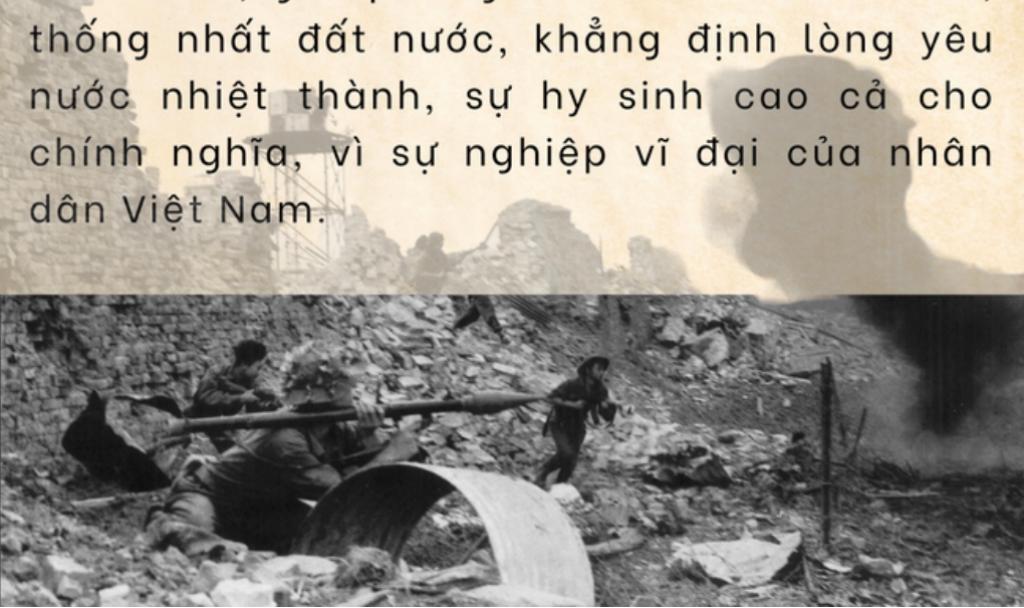

Thành Cổ Quảng Trị, hay còn có tên gọi khác là Cổ thành Quảng Trị, là một di tích quốc gia đặc biệt nằm tại ở thị xã Quảng Trị, tỉnh Quảng Trị. Đây là lỵ sở của triều đình nhà Nguyễn và là công trình thành luỹ quân sự trên địa hạt Quảng Trị. Vào thời Pháp thuộc, nơi này chính là trung tâm của tỉnh Quảng Trị lúc bấy giờ. Đặc biệt, trong cuộc tổng tấn công và nổi dậy năm 1972, nơi đây đã được cả thế giới biết đến khi gắn liền với cuộc chiến 81 ngày đêm đầy hào hùng của dân tộc.

THÀNH CỔ QUẢNG TRỊ

Là địa đầu của hai chiến tuyến, tỉnh Quảng Trị nói chung, thị xã Quảng Trị, đặc biệt là Thành cổ nói riêng trở thành nơi tập trung sự quan tâm đặc biệt cả về quân sự, chính trị và ngoại giao. Cuộc chiến đấu bảo vệ Thành cổ Quảng Trị “với phương thức tác chiến phòng ngự, bảo vệ một mục tiêu có tính chất chiến lược trong thời điểm có tính nhạy cảm, với điều kiện so sánh lực lượng giữa ta và địch chênh lệch nhau nhiều cả về số quân, trang bị vũ khí hiện đại, phương tiện vật chất trong một thời gian dài, là một thành công đặc biệt xuất sắc”. Cuộc chiến đấu 81 ngày đêm giữ vững Thành cổ trở thành sự kiện quan trọng trong lịch sử kháng chiến chống Mỹ, cứu nước của dân tộc ta, góp phần quyết định vào thắng lợi của cuộc đấu tranh ngoại giao, buộc Mỹ phải ký kết Hiệp định Pari, mở đường cho đại thắng mùa Xuân năm 1975, giải phóng hoàn toàn miền Nam, thống nhất đất nước, khẳng định lòng yêu nước nhiệt thành, sự hy sinh cao cả cho chính nghĩa, vì sự nghiệp vĩ đại của nhân dân Việt Nam.

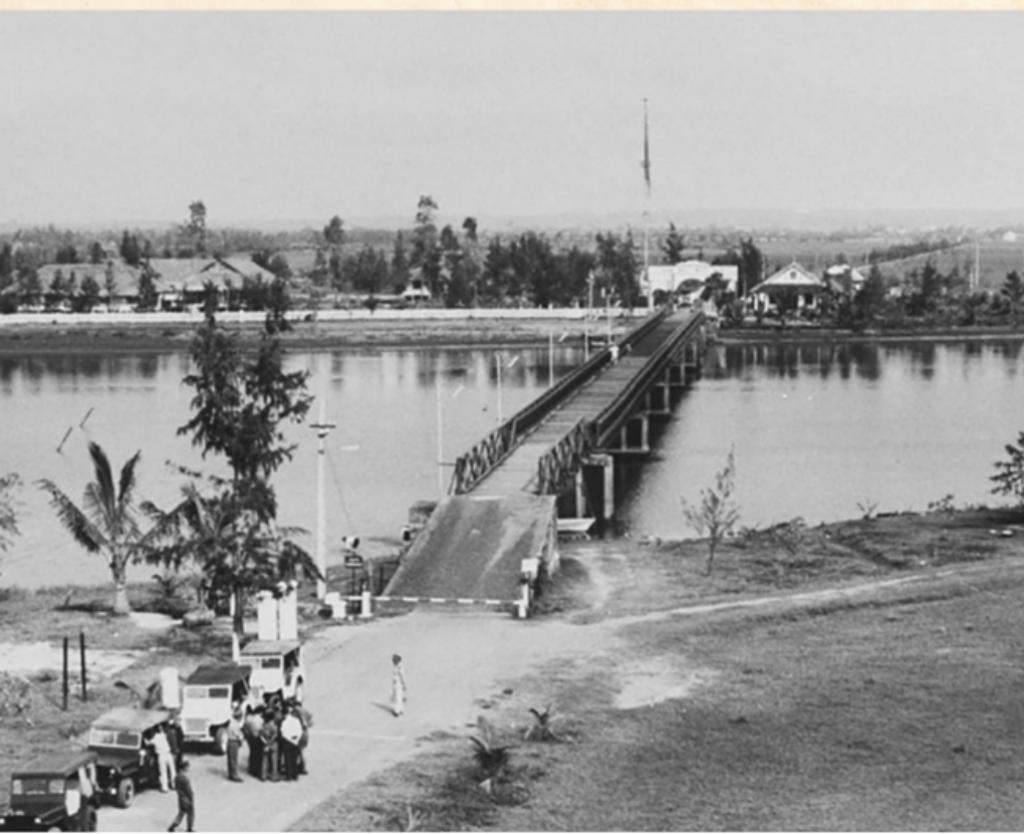

Vùng đất khói bom nghịt trời năm xưa nay
đã nhường chỗ cho những cánh đồng bạt
ngàn lúa, hồ tiêu, rừng cao su xanh ngút
ngàn. Ghé thăm Đô bờ Hiền Lương - Bến
Hải là dịp để mỗi người dân Việt Nam ôn
lại những ký ức hào hùng, bi tráng, mỗi
một chúng ta tôn vinh và tri ân sâu sắc
đối với sự hy sinh to lớn của các thế hệ
cha ông vì độc lập tự do của Tổ quốc.
Những di tích lịch sử ở đô bờ Hiền Lương
- Bến Hải là di sản của khát vọng thống
nhất đất nước của dân tộc Việt Nam.

CẦU HIỀN LƯƠNG

Theo Hiệp định Genève, một vùng phi quân sự trên vĩ tuyến 17, từ cửa sông Bến Hải chạy dọc theo chiều dài sông đến biên giới Việt - Lào sẽ trở thành giới tuyến quân sự tạm thời chia Việt Nam thành 2 miền Nam - Bắc. Khi đó, cầu Hiền Lương bắc qua sông Bến Hải cũng bị chia thành 2 phần thuộc về 2 miền và được sơn 2 màu: nửa cầu thuộc miền Nam (ở bờ Nam) sơn màu vàng, nửa cầu thuộc miền Bắc (ở bờ Bắc) sơn màu xanh, ranh giới giữa 2 phần cầu là một vạch trắng kẻ ngang rộng 1cm.

Nghĩa trang Trường Sơn

*Nghĩa trang liệt sĩ Quốc gia Trường Sơn
tọa lạc trên khu đồi Bến Tắt, cạnh đường
Hồ Chí Minh, thuộc địa phận xã Linh
Trường, huyện Gio Linh, tỉnh Quảng Trị.*

Nghĩa trang liệt sĩ Quốc gia
Trường Sơn là nơi quy tụ 10.263
phần mộ của các liệt sĩ có tổng
diện tích 140.000m². Phần đất
mộ được phân thành 10 khu vực
chính Nghĩa trang liệt sĩ Trường
Sơn là nơi an nghỉ đời đời của
các anh hùng liệt sĩ đã hi sinh
trên tuyến đường mòn Hồ Chí
Minh trong thời kì chống Mỹ cứu
nước.

Đây là công trình đền ơn đáp nghĩa đồ sộ nhất, quy mô nhất có tính nghệ thuật cao, thể hiện lòng thương nhớ sâu sắc, niềm biết ơn và sự tôn vinh của toàn Đảng, toàn quân và toàn dân ta đối với những người con yêu quý trên mọi miền đất nước đã không tiếc máu xương cho sự nghiệp đấu tranh giải phóng và thống nhất đất nước.

**“Chiến tranh không đáng sợ
Chỉ sợ người trẻ quên mất đất nước.”**

Sưu tầm